

Evidencijski broj / Article ID: 13244246
Vrsta novine / Frequency: Dnevna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section: Kultura življenja

DŽEVAD KARAHASAN ■ GOST JUČERAŠNJEG »DORUČKA S AUTOROM«

Život je pogano mjesto

PULA » Gost Voje Šiljka u jučerašnjem »Doručku s autorom«, jednom od popularnih programa 18. Sajma knjige u Puli, bio je bosansko-hercegovački autor Dževad Karahasan kojeg je domaćin prvo upitao slaže li se s tom geografskom odrednicom.

– Suglasan sam s time i to iz više razloga – biti bosansko-hercegovački pisac znači pisati u jeziku kojeg ja zovem bosanski, moj urednik hrvatski, a moj prijatelj srpski, kazao je Karahasan.

Šiljak je od autora htio doznati kako gleda na promjenu imena njegovog rodnog grada Duvna u Tomislavgrad.

– Kad su me pitali smeta li me to i što mislim o toj promjeni, ja sam im odgovorio da to za mene može biti samo dobro, jer kad kažete

Pisac je po definiciji u egzilu – on je čovjek koji sumanuto sanja da se njegov duh preklopi sa cijelim jezikom

da ste iz Duvna onda svi misle da ste seljačina, ali kad kažete da ste iz Tomislavgrada onda ne možete biti ništa drugo nego građanin. Jedno od najtežih teoloških pitanja srednjeg vijeka bilo je može li Bog mijenjati prošlost. Činjenica prošlosti jest da sam rođen u Duvnu, i to nitko ne može promijeniti – kazao je Karahasan.

Informacija i znanje

On je govorio i o diktaturi kartezijskog mišljenja i pretvaranje svega i svačega u puku informaciju.

– Informacija nije ujedno i znanje. Znanje je forma, ono što smo usvojili razumom, emocijama i tijelom. O meni

ima puno više informacija policija nego moja žena, a ne postoji nitko na ovom svijetu tko o meni zna više nego ona. Ja sam po definiciji profesor, prosvjetitelj, ali sam protiv diktature informacija. Možete pročitati sto knjiga o tome kako voziti bicikl, no dokle god vaše tijelo ne nauči kako ga voziti, vi to nećete znati. Uzalud je bilo sve ono što sam čitao o prvom poljupcu i saznanje da je to banalnost koju ljudi rade tisućljećima. Znao sam o tome sve i ništa mi to nije pomoglo da smanji paniku prije tog prvog poljupca – kazao je Karahasan, na što mu je Šiljak dobio da se do sada najvjerojatnije i u tome uvježbao.

Šiljak i njegovo gost potom su krenuli na dublje teme poput života i smrti, a Karahasan je kazao da je život strašna stvar.

– Odgovornost za sve što se zbiva osjećaš dokle god si etičko biće – želiš zaštititi sve ljude koji su ti važni i dragi, a znaš da si nemoćan, kuješ planove, a znaš da ništa ne ovisi o tebi... život je jedno pogano mjesto – kazao je Karahasan.

Proleterska Pula

Na pitanje smatra li se emigrantom ili egzilantom, Karahasan je odgovorio da je to jezično pitanje.

– Pisac je po definiciji u egzilu – on je čovjek koji suma-

Imati informaciju ne znači imati znanje – Dževad Karahasan

nuto sanja da se njegov duh preklopi sa cijelim jezikom. On konstantno traži po periferiji jezika i ustvari cijelo vrijeme boravi u egzilu, kazao je Karahasan.

Šiljak ga je potom pitao što misli o Sarajevu, ali i o Puli.

– Sarajevo je u onom dobrom smislu neuništiv grad. To je jedan od onih gradova s kojim nikad nisam bio na čistom. Što reći o sarajevskom humoru? To je ironični po-

gled na sebe kao i skeptičan pogled na sebe i svijet. Sarajevo je moj sudbinski grad.

Pula je grad koji je na neki način bio i ostao proleterski grad. Nadite mi mjesto na Mediteranu koje se ne diči svojom rivom, a riva je u Puli zapravo »Uljanik«. Postoji nešto stvarno i elementarno u ovom gradu – tu žive ljudi koji se znaju radovati, zaključio je Karahasan.

Boris VINCEK